

PROP DE VOSALTRES

Assumptes que fereixen (i II)

Benvolguts diocesans:

Recordeu que el diumenge passat vaig escriure sobre un assumpte que fereix molt a la nostra Església, els abusos sexuals comesos per alguns responsables o col·laboradors de les nostres comunitats. Era una espècie de reflexió personal. En aquest segon comentari vull informar i resumir el document del papa Francesc del passat 7 de maig, titulat **Vos estis lux mundi** (*Vosaltres sou la llum del món*). Dona orientacions i normes concretes per a tots els catòlics sobre aquest assumpte i senyala de forma obligatòria la manera d'actuació que els pastors han d'aplicar.

És cert que la commoció ha estat molt gran entre nosaltres quan ens hem adonat de les dimensions del problema que, per una altra part afecta a tots els estaments de la societat. No és exclusiu de l'Església però aquesta ha de posar els mitjans perquè no es repeteixi ni un sol cas més dins seu. No es pot ignorar o banalitzar el problema perquè degrada a l'ésser humà i resta credibilitat i confiança en el missatge que ella mateixa anuncia.

Els mitjans que l'Església ha desplegat han estat diversos. Per a molts sembla que en la seva aplicació ha faltat contundència o s'han comprovat com a insuficients. Malgrat tot podem afirmar que en els últims quatre anys, hi ha hagut gran quantitat de reunions a diversos nivells, s'ha escoltat la veu de víctimes i experts, s'han pres decisions va-

lentes, s'han dictat normes clares d'actuació. Dues últimes dades: el Papa va reunir a tots els presidents de les Conferències Episcopals del món a Roma el passat mes de febrer per tractar aquest assumpte; no s'havia fet mai. Els bisbes, reunits el passat mes d'abril a la Conferència Episcopal Espanyola, sol·licitaven de la Santa Seu una normativa clara que obligués al conjunt de les diòcesis del nostre país. Sense comptar les iniciatives que molts bisbats han pres per abordar aquest dramàtic assumpte.

Finalment un breu comentari sobre el citat document del Papa. Hi ha una petita introducció que defineix la qüestió, centra la importància del tema

i la responsabilitat que cadascú assumeix; fixa la seva mirada sobretot en els pastors de l'Església als qui obliga a actuar amb claredat i sense ambigüitats.

Davant una notícia o una denúncia, l'obligació immediata d'informar-se dels fets i d'informar a les instàncies civils i eclesiàstiques. No només quan es refereixi a abusos a menors, que és molt greu, sinó a totes les altres. S'ha de rebutjar i reprovar qualsevol tipus d'encobriment. Total transparència i radical protecció a les persones vulnerables, cuidant i acompanyant, en tots els ordres, a les víctimes o als que denunciïn, després d'una inicial investigació amb garanties de versemblança. Respecte sempre a les lleis civils de cada país. Especifica normes concretes i exigents per als bisbes en les seves diòcesis recurrent inclús a l'ajuda dels Metropolitans. Comissions diocesanes o territorials d'investigació, d'acompanyament i de reparació dels danys causats, utilitzant el recurs dels laics experts en qualsevol àmbit de l'activitat humana. També té en compte la presumpció d'innocència davant d'una acusació que suposa la destrucció de la persona si és producte de la falsedat o és una calúmia.

És molt ric el document. El teniu a la pàgina web del bisbat, de la Conferència Episcopal i de la Santa Seu. Llegiu-lo.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada de preveres joves de Catalunya amb l'Arquebisbe de Rabat a Tiana

Preveres de Catalunya ordenats o incardinats en els darrers deu anys a Catalunya es van donar cita el mes passat a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada de Tiana. Hi van assistir uns 40 preveres de Barcelona, Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Vic i Urgell. També hi van participar diversos bisbes, entre ells el cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, així com el rector del Seminari de Barcelona, Mn. Felip-Juli Rodríguez, i el vicari episcopal, Mn. Enric Termes. El nostre Bisbe va excusar la seva assistència ja que havia de presidir un recés de preveres a la Casa Sacerdotal.

Fou una trobada de comunió i de reflexió on les ponències anaren a càrrec de Mons. Cristóbal López Romero SDB, arquebisbe de Rabat (Marroc). Mons. Cristóbal López va ajudar els preveres a redescobrir la joia del ministeri viscut amb esperit missioner, sobretot quan no es veuen els fruits o quan es troben grans obstacles a la missió evangelitzadora. Ell té cura pastoral d'una arxidiòcesi en un país musulmà on no s'hi poden fer conversions al cristianisme, ja que el codi penal castiga el proselitisme. L'Arquebisbe de Rabat presentà en tres intervencions la situació de la seva diòcesi de Rabat, la seva pròpia experiència pastoral al

llarg dels seus llargs anys de ministeri sacerdotal salesià i, finalment, els va oferir uns textos i reflexions que van treballar per grups i van posar en comú.

CERCA DE VOSOTROS

Asuntos que hieren (y II)

Queridos diocesanos:

Recordáis que el domingo pasado escribía sobre un asunto que hiera mucho a nuestra Iglesia, los abusos sexuales cometidos por algunos responsables o colaboradores de nuestras comunidades. Era una especie de reflexión personal. En este segundo comentario quiero informar y resumir el documento del papa Francisco del pasado 7 de mayo, titulado *Vos estis lux mundi* (*Vosotros sois la luz del mundo*). Da orientaciones y normas concretas para todos los católicos sobre este asunto y señala de forma obligatoria el modo de actuación que los pastores deben aplicar.

Es cierto que la conmoción ha sido muy grande entre nosotros cuando nos hemos percatado de las dimensiones del problema que, por otra parte afecta a todos los estamentos de la sociedad. No es exclusivo de la Iglesia pero ésta debe poner los medios para que no se repita ni un solo caso más en su seno. No se puede ignorar o banalizar el problema porque degrada al ser humano y resta credibilidad y confianza en el mensaje que ella misma anuncia.

Los medios que la Iglesia ha desplegado han sido variados. Para muchos parece que en su aplicación ha faltado contundencia o se han comprobado como insuficientes. Sin embargo podemos afirmar que en los últimos cuatro años, ha habido gran cantidad de reuniones a diversos niveles, se ha escuchado la voz de víctimas y expertos, se han tomado decisiones valientes, se han dictado normas claras de actuación. Dos últimos datos: el Papa reunió a todos los presidentes de las Conferencias Episcopales del mundo en Roma el pasado mes de febrero para tratar este asunto; no se había hecho nunca. Los obispos, reunidos el pasado mes de abril en la Conferencia Episcopal Española, solicitaban de la Santa Sede una normativa clara que obligara al conjunto de las diócesis de nuestro país. Sin contar las iniciativas que muchos obispados han tomado para acometer este dramático asunto.

Finalmente un breve comentario sobre el citado documento del Papa. Hay una pequeña introducción que define la cuestión, centra la importancia del tema y la responsabilidad que cada uno asume; fija su mirada sobre todo en los pastores de la Iglesia a los que obliga a actuar con claridad y sin ambigüedades.

Ante una noticia o una denuncia, la obligación inmediata de informarse de los hechos y de informar a las instancias civiles y eclesiásticas. No sólo cuando se refiera a abusos a menores, con ser muy grave, sino a todos los restantes. Se debe rechazar y reprobar cualquier tipo de encubrimiento. Total transparencia y radical protección a las personas vulnerables, cuidando y acompañando, en todos los órdenes, a las víctimas o a los que denuncian, tras una inicial investigación con garantías de verosimilitud. Respeto siempre a las leyes civiles de cada país. Especifica normas concretas y exigentes para los obispos en sus diócesis recurriendo incluso a la ayuda de los Metropolitanos. Comisiones diocesanas o territoriales de investigación, de acompañamiento y de reparación de los daños causados, utilizando el recurso de los laicos expertos en cualquier ámbito de la actividad humana. También tiene en cuenta la presunción de inocencia ante una acusación por lo que supone de destrucción de la persona si es producto de la falsedad o es una calumnia.

Es muy rico el documento. Lo tenéis en la página web del obispado, de la Conferencia Episcopal y de la Santa Sede. Leedlo.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Matí de recés a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola

La parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Lleida va acollir un matí de recés obert a tothom el mes passat en el qual hi van participar unes 40 persones. El P. David Guindulain, s.j. va proposar als assistents una experiència de trobada amb Jesús amb el títol «El miracle de l'encontre».

Després d'una breu introducció i un cant d'invitació al silenci, el P. David Guindulain va emmarcar en el seu context el fragment de l'evangeli proposat. En aquesta ocasió el text va ser el que ens presenta Jesús caminant sobre l'aigua en una nit de tempesta al llac de Tiberíades (Mt 14,22-33).

Per a la pregària personal va proposar l'itinerari següent:

—Una primera part de composició de lloc, és a dir, amb l'ajuda de la imaginació, fer-se present en l'escena que descriu el text centrant especialment l'atenció en la percepció de les diverses sensacions de la situació descrita

en la barca, considerar la barca com una imatge de l'Església, i considerar el desconcert dels deixebles en aquella situació, així com l'actitud de confiança i vacil·lació de Pere.

—La petició proposada va ser: demanar al Pare conèixer el Senyor amb tot el meu ésser.

—Com a punts orientatius per a l'experiència personal va proposar aplicar els sentits a les diver-

ses sensacions i experiències de les persones que van viure aquella situació. De totes aquestes percepcions es tracta de treure'n algun profit per, finalment, prostrar-me davant de Jesús i reconèixer-lo com a Senyor de la meua vida.

El recés va acabar amb un col·loqui. Després de l'estona de pregària personal es van fer dos grups que es van trobar per compartir l'experiència.

Comencen les obres de restauració de la parròquia d'Alpicat

Les obres per arreglar la coberta de la nau central de l'Església de Sant Bartomeu d'Alpicat han començat fa uns dies i està previst que s'allarguin com a mínim uns sis mesos perquè es pugui tornar a obrir el temple al culte. A més a més, s'ha habilitat la planta baixa de la casa parroquial, situada al costat de l'església, en la qual s'hi ha traslladat el culte.

També, la comunitat parroquial d'Alpicat ha constituït un nou consell de pastoral per buscar fórmules que permetin fer front a les despeses que es deriven d'aquesta rehabilitació. S'estan proposant di-

verses propostes, les quals inclouen la implicació d'empreses i particulars.

La parròquia d'Alpicat ha sol·licitat una subvenció a l'Institut d'Estudis Ilerdencs i també compta amb una ajuda de l'Ajuntament que ha col·laborat en tot moment amb el Bisbat. Cal recordar que ja fa quatre anys que es van haver de fer unes obres als laterals. Tant el rector, José Wilson Marín, com el bisbe Salvador, volen agrair l'ajuda i preocupació de totes les persones que han facilitat que es continuï portant a terme la tasca pastoral a l'Església de Sant Bartomeu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

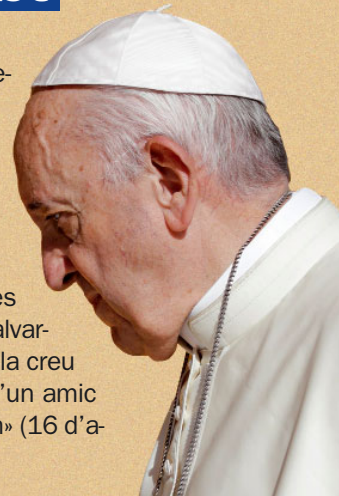

@Pontifex: «Des de la Creu, Jesús ens ensenya el coratge de la renúncia. Perquè carregats amb pesos que destorben mai no anirem endavant» (12 d'abril).

@Pontifex: «Dejunar és també canviar la nostra actitud cap als altres i cap a les criatures: de la temptació de "devorar-ho" tot per saciar la nostra avidesa a la capacitat de patir per amor» (13 d'abril).

@Pontifex: «Si tornem al Senyor amb la nostra fragilitat, si prenem el camí de l'amor, abraçarem la vida que mai no es pon. I estarem a la joia» (13 d'abril).

@Pontifex: «Crist, per amor, es va entregar fins al final per salvar-te. Els seus braços oberts a la creu són el senyal més preciós d'un amic capaç d'arribar fins a l'extrem» (16 d'abril).

El nou pla pastoral comptarà amb les aportacions dels fidels

La Casa de l'Església-Acadèmia Mariana va acollir, el matí del dissabte 26 de maig, l'Assemblea Diocesana del Bisbat de Lleida. Unes 150 persones van participar en aquesta trobada en la qual va començar el procés per fer un nou pla pastoral amb les aportacions dels fidels, comunitats parroquials, moviments apostòlics i preveres.

A la reunió, el bisbe Salvador va demanar als fidels la seva col·laboració en l'elaboració del nou pla pastoral. Per això, durant tot el curs vinent es recolliran totes les aportacions. «Ho farem amb les aportacions de tots», digué el bisbe Salvador.

De fet, a l'Assemblea es va presentar la *Guia per a la reflexió i aportacions al nou pla diocesà pastoral del Bisbat de Lleida*. Aquest document s'entregarà aquest setembre a tots els fidels, grups de laics, moviments apostòlics i congregacions religioses per ajudar a la reflexió.

La guia s'entregarà el 19 de setembre a la Catedral (Celebració de l'Enviament) i es recolliran les respostes el mes de febrer

(Dimecres de Cendra). La intenció és que el nou pla pastoral estigui enllestit el 30 de maig de 2020, data de la propera Assemblea Diocesana.

L'Assemblea va començar amb la pregària, organitzada pel grup de joves de la parròquia de Sant Ignasi de Loiola. A continuació, Mn. Joan Torra, rector de Torelló (diòcesi de Vic), va impartir la ponència «La Diòcesi mira el futur». El ponent va animar els assistents a «deixar de mirar enrere i mirar cap al futur» i va parlar de Jesús i la Samaritana per acabar recalcant cinc conclusions: no s'ha de tenir por,

la importància del do de Déu, de la paraula de Déu i l'Eucaristia i que hem estat enviats.

A continuació, hi hagué una taula rodona de noves experiències pastorals amb la participació de Dolors Esteve, animadora de comunitat de les parròquies de la Granadella, Bellaguarda, Bovera; el P. Vicente Zamora, de la parròquia de la Mercè i Mn. Lluís Sallán, arxipreste de l'arxiprestat Seu Vella.

Per acabar, el bisbe Salvador va agrair als assistents, la seva presència i els va demanar que participin en el procés per elaborar el nou pla pastoral.

REFLEXIONS

Dimecres matí, compromès!

Dirigeix una empresa que va rebre dels pares. Hi dedica molt de temps. Li agrada la seva professió i s'hi aboca. També a la família: està casat i té fills. Amb la seva esposa han vetllat i vetllen pel creixement dels fills i per la seva formació. Li queda temps o el busca, però, per a d'altres qüestions: la vida espiritual, l'estudi, els compromisos polítics i socials. Entre aquests darrers, destaca un voluntariat setmanal de servei a un centre penitenciari, on anima un taller cultural. Hi participa un bon nombre d'interns. Un matí setmanal dedicat als altres per amor a Déu i al proïsme.

Oferir temps, amiat i part de la pròpia vida als qui han perdut la llibertat és una experiència cristiana de fer-se presents en el món. Apropa a la misericòrdia de Déu vers la humanitat, aporta consol i compassió perquè permet compartir la passió i el dolor de l'altre. També ajuda a repensar la història personal, canviar el que convingui des del fons del cor i dona coratge per avançar en la veritat. És un acte d'amor que, alhora que alleuja, és una oportunitat per superar la càrrega feixuga i els efectes de la privació de llibertat, una acció que dignifica l'intern i a qui el visita; una acció que humanitza a qui n'és objecte i alhora també és humanitzadora per als qui la realitzen.

Visitar els qui han perdut la llibertat perquè són en centres penitenciaris és un apostolat personal, propi de cada cristià, i també un apostolat comunitari que fa present l'Església en el món del dolor i el sofriment. És, també, una experiència de trobament amb Jesús, el Crist, perquè enforteix els llaços de germanor amb Ell i de filiació amb el Pare de tots. Esdevé servei a l'altre en què Crist es fa present i cal descobrir-lo. «Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: "Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè [...] era a la presó, i vinguéreu a veure'm"» (Mt 25,34-36).

El proper dimecres l'empresari tornarà al centre penitenciar. Té molt clar que, com diu l'Esclat: «El Senyor allibera els presos» (Sl 146,7). Té també molt clar que, amb el seu taller cultural, ell n'és mediador i amb l'ajuda del Senyor està apropant aquest alliberament. De dimecres en dimecres, coherent amb el seu compromís!

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 16 de juny. Jornada Pro Orantibus.** A les 12 h, confirmacions a Castellldans.
- ▶ **Dissabte, 22 de juny.** A les 12 h, a l'oratori de l'Acadèmia Mariana. L'Apostolat de la Lectura organitza una missa d'acció de gràcies i pels socis difunts.
- ▶ **Diumenge, 23 de juny. Corpus Christi.** A les 18 h, Missa a la Catedral i posterior processó de Corpus passant pel Carrer Major fins a l'Arc del Pont per seguir per l'avinguda Blondel i el carrer Vila de Foix per acabar a la Catedral. Actes presidits pel bisbe Salvador.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat. 3a setm.) [2Co 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Burali, bisbe.

18. ■ Dimarts [2Co 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48]. Sants Marc i Marcel·lià, germans màrtirs a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans i màrtirs.

19. ■ Dimecres [2Co 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fundador dels camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, màrtirs; santa Aurora, verge i màrtir;

santa Juliana Falconieri, verge servita (†1341).

20. ■ Dijous [2Co 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15]. *Lleida*: □ Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Silverí, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg. germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.

21. ■ Divendres [2Co 11,18,21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23]. *Lleida*: □ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Adolf, bisbe; santa Deomètria, vg. i mr.

22. ■ Dissabte [2Co 12,1-10 / Sl 33 / Mt 6,24-34]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la Solemnitat. 4a setmana) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Zenó, màrtir; sant Josep Cafasso, prevere salesià; santa Agripina, verge i màrtir romana (s. III).

La Santíssima Trinitat (C)

COMENTARI

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant

En acabar el temps de Pasqua sentim la necessitat d'agrair a la Santíssima Trinitat tot el que ha fet per a la nostra salvació. Parlar de la Santíssima Trinitat és parlar de l'amor total entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant i del seu amor total envers els homes. Els textos litúrgics ens fan conèixer la relació íntima que hi ha entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Ho veiem a l'evangeli. Jesús diu als seus deixebles: *Quan vindrà l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir. Tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu.* Hi ha una relació íntima entre el Pare que és la font de tota veritat i que la comunica al Fill, i l'Esperit Sant que no farà altra cosa que anunciar tot el que Jesús ha rebut del Pare.

També Pau parla de les tres persones de la Trinitat: *Germans ara que ja som justos, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor.* I en acabar el text d'avui diu: *L'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant ha vessat en els nostres cors els seu amor.* Jesucrist ens ha salvat i per això estem en pau amb Déu Pare que a més ens ha donat el seu Esperit, que és Esperit d'amor. Perquè el Pare, el Fill i l'Esperit Sant estan units per un amor ple i absolut.

I el llibre dels Proverbis (que llegim en la primera lectura) ens parla de la saviesa però d'una saviesa personificada i que des del principi la fe cristiana va identificar amb el Fill, Saviesa de Déu. Tot el que diu el text s'aplica a Jesús: *De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia del tot el que ha fet.* Jesús és el Fill engendrat pel Pare. I subratlla la seva existència abans de la creació del món. I al final ens recorda: *Compartia amb els homes les meves delícies.* Tant és així que el Fill es va encarnar per a compartir-ho tot amb tots nosaltres, (menys el pecat).

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo ja havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era, quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: ¿Què és l'home, perquè us en recordeu? / ¿Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves, trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 8,22-31)

Esto dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remoto fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *¡Señor, Dios nuestro, qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad; / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir. Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»